

တက္ကသိုလ်

သီဟသူ

ထိတ် : နတ် : ကျေး : ဇာတ် : လှေ

သိုင်းထိပ်ခေါင်

ဒုတိယပိုင်း
ဇာတ်သိမ်း

ဇာတိရုပ်

အခြေအနေအရပ်ရပ်က ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေသည်။

သိုင်းထိပ်ခေါင်ဝမ်းရှန်သည် ဂူတန်ဂိုဏ်းချုပ်ပုကျိယင်း၊
သိုင်းသမားစွန်းချာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ခဲ့ပြီး လုံတီချူးအား
ယုံယုံကြည်ကြည် လက်ခံထားလိုက်လေသည်။

မြေနဂါးလုံတီချူးက ယောက်ျားမာယာအသုံးပြုကာ
ဝမ်းဝမ်း၏မေတ္တာကို ရယူထားလိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းရှန်သည် သမီးဖြစ်သူအား အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသည့်အလျောက်
လုံတီချူးနှင့် လက်ထပ်ပေးရန် သဘောတူလိုက်လေသည်။

သိုင်းလောကသားများသည် လုံတီချူးအပေါ် အထင်လွဲနေရကား
မင်္ဂလာကိစ္စကို အကျဉ်းရုံး စီစဉ်လိုက်သည်။

ဝမ်းဝမ်းနှင့်လုံတီချူးတို့မှာ အကြင်လင်မယားဘဝ
ရောက်သွားကြတော့သည်။

*

တစ်လ.....။

နှစ်လ.....။

သုံးလ.....။

သုံးလ ဟူသောအချိန် ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းထိပ်ခေါင်ဝမ်းရှန်သည် ဝမ်းဝမ်းနှင့်
လုံတိချူးကိုလက်ထပ်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် များစွာ
ကျေနပ်မိလေသည်။

သူ သေဆုံးသွားရမည်ဆိုလျှင်ပင် ဝမ်းဝမ်းတို့မောင်နှစ်မအတွက်
စိတ်ချရပြီဟု ယုံကြည်ထားလိုက်သည်။

သူ၏ဝေဒနာမှာ သက်သာခြင်းမရှိဘဲ တစ်စထက်တစ်စ ပို၍
ဆိုးရွားလာခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

လုံတိချူးက သူ့အား အကောက်ကြံခဲ့သည်ကို လုံးဝမရိပ်မိခဲ့ပါချေ။

ဝမ်းရှန်၏ဝေဒနာက ပို၍ဆိုးရွားလာပြီး နောက်ဆုံးအိပ်ရာထဲ
လဲသွားလေတော့သည်။

*

တစ်ည....။

ဝမ်းဝမ်းက အိပ်ပျော်နေခဲ့သည်။

သူမသည် လုံတိချူးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့ရသဖြင့်
သူမ၏ဘဝပြည့်စုံသွားပြီဟု နားလည်ခဲ့လေသည်။

သို့သော်.....

ဖခင်ကြီး၏ ဝေဒနာမှာ တစ်နေ့တခြား ဆိုးရွားလာခြင်းကြောင့်
စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလေသည်။

သူမအိပ်စက်ရင်း အိပ်မက်ဆိုးများပင် မက်မိလေတော့သည်။

ယနေ့ည.....။

သူမ ထူးထူးခြားခြား အိပ်မက်မက်မိသည်မှာ ဖခင်ကြီးအား
ခင်ပွန်းသည် လုံတိချူးက လုပ်ကြံသည်ဟု မြင်မက်မိခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

သူမ၏ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးစေးများ စိုရွှဲနေသည်။

အိပ်စက်မရတော့ဘဲ လန့်နိုးလာလေတော့သည်။

သူမ လူးလိမ့်ထလိုက်သည်။

ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်လိုက်သည်။

ခင်ပွန်းသည် လုံတိချူးကို မတွေ့ရပါ။

“ဟင်.....အစ်ကို ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်”

သူမသည် အိပ်မက်ကို ပြန်တွေးရင်း ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

“ငါ့ရဲ့ အိပ်မက်က....”

သူမ အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်လာခဲ့လေသည်။

တစ်အိမ်လုံး မှောင်မည်းနေလေသည်။

သို့သော်.....

ဝမ်းရှုန် နေထိုင်သည့်အခန်းက မီးလင်းနေသည်။

ဖခင်ကြီးမှာ နေထိုင်မကောင်းသဖြင့် ညဘက် အိပ်မပျော်သဖြင့်
မီးထွန်းထားတတ်သဖြင့် မဆန်းပါ။

ထူးဆန်းသည်ကား စကားသံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

“စကားသံပါလား”

ဖခင်ကြီးသည် မည်သူနှင့် စကားပြောဆိုနေပါသနည်း။

ဝမ်းဝမ်းက လုံတိချူးကို သတိရလိုက်လေသည်။

လုံတိချူးက ဖခင်ကြီး၏အခန်း၌ ရောက်ရှိနေသည်လော။

ဝမ်းဝမ်း ကပျာကယာ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

အခန်းအနီးသို့ ခြေဖော့နင်းကာ ချဉ်းကပ်သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

တံခါးဝသို့ရောက်လျှင် ခြေလှမ်းရပ်ပြီး တံခါးကြားမှ
ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

မီးရောင်ကြောင့် အခန်းတွင်း၌ ဝမ်းရှုန်နှင့်
လုံတိချူးတို့ရှိနေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဝမ်းရှုန်က ခုတင်ပေါ်၌ လှဲလျောင်းနေသည်။

လုံတိချူးက နံဘေး၌ ရပ်နေသည်။

လုံတိချူး၏ မျက်နှာ ခက်ထန်တင်းမာနေပါသည်။

“ကျုပ်က ရှေ့ဆက် သည်းမခံနိုင်တော့ပါဘူးဗျာ၊ ဒါကြောင့်
ချက်ချင်းအိပ်ရာကထလာတာ မနက်မိုးလင်းအောင်တောင်
မစောင့်နိုင်တော့ဘူးဗျ”

ဝမ်းရှုန်က.....

“မင်းကို ငါက ယုံကြည်စိတ်ချ အားကိုးခဲ့တယ်၊ ငါ့သမီးနဲ့တောင်
သဘောတူခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းကငါ့ကို ဘာတွေမကျေနပ်နေတာလဲ
ပြောစမ်းပါဦး”

လုံတိချူးက.....

“ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား မေ့ထားလိုက်တာကိုး”

“ငါက ဘာတွေများ မေ့ထားတာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး”

“ခင်ဗျား သတ်ပစ်ခဲ့တဲ့ လူတွေကို ခင်ဗျားမေ့နေတာလား”

“ငါက....”

“ခင်ဗျားက ကျုပ်မိဘတွေကို သတ်ပစ်ခဲ့တာလေ”

“ဘာကွ”

“ကျုပ်မိဘတွေက ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ပြောပြရဦးမလား”

“မင်း....မင်း”

လုံတိချူး၏မျက်နှာ ပိုပြီး ခက်ထန်သွားလေသည်။

“ကျုပ်မိဘတွေဟာ ခင်ဗျားသတ်ပစ်ခဲ့တဲ့ သွေးမယ်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံပေါ့ဗျာ”

“ဘာ”

ဝမ်းရှုန် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေသည်။

လှဲလျောင်းနေရာမှ ဝုန်းခနဲ ထလိုက်လေသည်။

လုံတိချူး၏ဆေးကြောင့် အတွင်းအားကုန်ခန်းကာ
တစ်ကိုယ်လုံးပျော့ခွေနေသည်။

ခေါင်းထဲမရှင်းဘဲ မူးနောက်ရီဝေနေသည်။

လုံတိချူးကို မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်သည်။

“ပြောစမ်း....မင်းက သွေးမယ်တော်ရဲ့သား ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်....ခင်ဗျားကြောင့် ကျုပ်မိဘတွေ သေဆုံးသွားရတာကို ကျုပ်မေ့နိုင်မယ်ထင်လို့လား”

“ဒါ....ဒါဆို....ဂူတန်ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ စွန်းချာတို့ပြောတာ မှန်နေပြီပေါ့”

လုံတိချူးက.....

“ကျုပ်က သိုင်းလောကထဲရောက်လာတော့ ခင်ဗျားကိုလိုက်ရှာခဲ့တယ်လေ၊ ကျုပ် သဘောမကျတဲ့လူတွေကိုလည်း သတ်ပစ်ခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့က ကျုပ်ကို သတိပြုမိသွားကြတာပေါ့”

အမှန်တော့ လုံတိချူးသည် အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော လူသတ်ကောင် ဖြစ်နေပါသည်။

သိုင်းလောကထဲ ခြေချပြီးသည်နှင့် တစ်ချိန်က သွေးမယ်တော်၏ခြေရာကိုနင်းကာ အဖြူရောင် သိုင်းသမားများအား ရက်ရက်စက်စက် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

လူယက်ဓားပြတိုက်သည်၊ မိန်းမပျိုလေးများအား ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် အဖြူရောင်သိုင်းသမားများ သတိပြုမိသွားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

လုံတိချူးကို ဆုံးမဖို့ ကြိုးစားခဲ့ရာမှ သူ၏သိုင်းပညာကြောင့် သွေးမယ်တော်၏သားဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိသွားခဲ့ကြလေတော့သည်။

လုံတိချူး ရယ်မောရင်း ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား အသိနောက်ကျသွားပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့

မိသားစုအလှည့်ပါပဲ”

“မင်း....မင်း”

“ခင်ဗျားကို အရင်ဆုံး ရှင်းပစ်မယ်၊ ခင်ဗျားပြီးရင် ခင်ဗျားသားနဲ့သမီး အလှည့်ပဲပေါ့ဗျာ”

ဝမ်းရှုန်က.....

“မင်းက ငါ့သမီးကိုချစ်လို့ လက်ထပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ဟဲ...ဟဲ...ခင်ဗျားသမီးက ချစ်ချင်စရာကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ရဲ့မိဘတွေအတွက် ဘယ်သူ့ကိုမှ ချမ်းသာမပေးနိုင်ဘူးဗျ၊ ခင်ဗျားဆီကိုဝင်ဖို့လွယ်အောင်၊ ခင်ဗျားယုံကြည်လာအောင် ဝမ်းဝမ်းကို အယုံသွင်းပြီး ခုတုံးလုပ်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ”

“တောက်....ယုတ်မာလိုက်တာ”

ဝမ်းရှုန် ဒေါ်ခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားသည်။

သို့သော် သူက လုံတိချူးအား တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။

အသက်ကိုပင် မနည်းရှူရှိုက်နေရသည် မဟုတ်ပါလား။

လုံတိချူးက....

“ကျုပ်တို့ မိသားစုကို ဒုက္ခပေးခဲ့ပုံကို ခင်ဗျားမှတ်မိမှာပေါ့၊ သည်တစ်ခါတော့ ခင်ဗျားအလှည့်ပဲ၊ သေဖို့သာပြင်ထားပေတော့”

လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

“နေဦး”

ဝမ်းရှုန်က ဟန့်တားလိုက်သည်။

လုံတိချူးက....

“ခင်ဗျား ဘာပြောချင်လို့လဲ၊ မသေခင်ပြောချင်တာ ပြောသွားနိုင်ပါတယ်ဗျာ”

ဝမ်းရှုန်က....

“မင်းဟာ တကယ်ပဲ သွေးမယ်တော်ရဲ့သား ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို လိမ်ပြောရမှာလားဗျ”

“မင်းရဲ့မိဘတွေကြောင့် ကျုပ်တို့မိသားစုကို လက်စားချေမယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အားလုံးကို သတ်ပစ်ရမှ ကျုပ်ကျေနပ်မယ်”

“ကောင်းပြီ”

ဝမ်းရှုန်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်က သွေးမယ်တော်ကို သတ်ပစ်ခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းမကျေနပ်ရင် ကျုပ်ကို သတ်ပစ်လိုက်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်သားနဲ့သမီးကတော့ ဘာမှအပြစ်မရှိလို့ သူတို့ကို ချမ်းသာပေးစေချင်တယ်”

“ဘာဗျ”

“ကျုပ်ကို သတ်ပစ်လိုက်ပါ၊ ကျုပ်သားနဲ့သမီးကိုတော့”

“ကျုပ်က ဘာကြောင့် သူတို့ကို ချမ်းသာပေးရမှာလဲဗျ”

လုံတိချူး ဒေါသတကြီး ပြောလေသည်။

ဝမ်းရှုန်၏မျက်နှာ ညှိုးငယ်သွားလေသည်။

“ဝမ်းဝမ်းဟာ ခုချိန်မှာ မင်းရဲ့ဇနီးသည်ဖြစ်နေပါပြီ၊
သွေးမယ်တော်ကိစ္စကို သူတို့ဘာမှသိကြတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ကို
ချမ်းသာပေးလိုက်ပါ၊ ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်”

လုံတိချူးက ဝမ်းရှုန်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား တောင်းပန်တာ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

လုံတိချူး လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ
ထိတ်ထိတ်ကျဲသိုင်းထိပ်ခေါင်ကြီးတစ်ယောက်က လူဆိုး
သွေးမယ်တော်ရဲ့ သားကို တောင်းပန်နေတာပေါ့လေ”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ”

“ခင်ဗျား သည်လိုတောင်းပန်တာနဲ့ ကျုပ်က ကျေနပ်ရမှာလားဗျ”

“မင်း...မင်း”

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ကျုပ်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်ပြီး
ဦးသုံးကြိမ်ချမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်စဉ်းစားမယ်”

“ဘာ”

ဝမ်းရှုန် ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

လုံတိချူးမှာ ကမ်းကုန်အောင် ကောက်ကျစ်ယုတ်မာလှသည်
မဟုတ်ပါလား။ လုံတိချူးက....

“ကဲ....ခင်ဗျား ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ဝမ်းရှုန် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားလေသည်။

လုံတိချူးက.....

“ကျုပ်ပြောသလို ခင်ဗျား တောင်းပန်မယ်ဆိုရင် ကျုပ် စဉ်းစားမယ်”

ဝမ်းရှုန် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကျုပ်ရဲ့ သားနဲ့သမီးကို ချမ်းသာပေးမှာလား”

“ခင်ဗျား တောင်းပန်လိုက်ဦးလေဗျာ”

“ကောင်းပြီ”

ဝမ်းရှုန်က သဘောတူလိုက်လေသည်။

အပြင်ဘက်မှ ချောင်းကြည့်နေသော ဝမ်းဝမ်းမှာ မယုံနိုင်အောင်
ဖြစ်နေသည်။

သူမ	ချစ်ရပါသော	ခင်ပွန်းသည်လုံတိချူးသည်
အလွန်ကောက်ကျစ်ယုတ်မာသူ၊		သူတို့မိသားစုအား
ဒုက္ခပေးမည့်သူဖြစ်နေသည်	မဟုတ်ပါလား။	

“သူက ဖေဖေ့ကို ငါတို့မောင်နှမနဲ့ အကျပ်ကိုင်လို့မရအောင်
လုပ်ရမယ်”

လုံတိချူးအား အမုန်းကြီးမုန်းသွားလေတော့သည်။

ချက်ချင်း နောက်လှည့်ကာ ပြေးလွှားသွားတော့သည်။

*

“မောင်လေး....မောင်လေး”

ဝမ်းဝမ်း၏ခေါ်သံကြောင့် ဝမ်းလုံ နိုးလာလေသည်။

ဝမ်းဝမ်းက ဝမ်းလုံ၏အခန်းသို့ အပြေးအလွှားသွားကာ
နိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဝမ်းလုံက အိပ်ချင်မူးတူးဖြင့် အိပ်ရာမှထလာပြီး
တံခါးဖွင့်ပေးလေသည်။

ဝမ်းဝမ်းက.....

“မောင်လေး....လုံတိချူးက မမတို့မိသားစုကို ဒုက္ခပေးမယ့်
သွေးမယ်တော်ရဲ့သား ဖြစ်နေတယ်၊ သူ့ကြောင့် ဖေဖေ အခက်ကြုံနေပြီ၊
မမတို့ကိုလည်း ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် မောင်လေး
အမြန်ဆုံးရှောင်ထွက်သွားပေတော့”

သူမ အလောတကြီး ပြောလိုက်သောအခါ ဝမ်းလုံ ကြောင်အမ်းအမ်း
ဖြစ်သွားလေသည်။

“လုံတိချူးဟာ သွေးမယ်တော်ရဲ့သား ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် မောင်လေး”

“ဒါ.....ဒါဖြင့်.....”

“သူ့ကြောင့် ဖေဖေအခက်ကြုံနေပြီ၊ မမသွားပြီး ကူညီလိုက်ဦးမယ်၊
မောင်လေး မြန်မြန်ပြေးပေတော့”

“ဗျာ”

“မြန်မြန်ပြေး မောင်လေး”

ဝမ်းဝမ်းက ဝမ်းလုံကို တွန်းထုတ်ပြီး ဖခင်ကြီး၏အခန်းဘက်သို့
ပြန်လည်ပြေးလွှားသွားလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင်.....

“ဟား.....ဟား.....ဟား”

လုံတိချူး၏ ရယ်မောသံကြီး ကျယ်လောင်စွာ
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဝမ်းဝမ်းက အခန်းတံခါးကို ဂုန်းခနဲမြည်အောင် ကိုယ်စောင်းတိုက်
ဖွင့်လိုက်သည်။

အခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီး ဝမ်းဝမ်းက အခန်းတွင်းသို့
ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝမ်းရှန်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်
ဒူးထောက်ချတော့မည်ဖြစ်လေသည်။

ဝမ်းဝမ်း ခုန်ဝင်လာခြင်းကြောင့်
ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားကြလေသည်။

ဝမ်းဝမ်းက.....

“ဖေဖေ....သည် လူယုတ်မာကို ဒူးမထောက်ပါနဲ့၊ ဘယ်တော့မှ
အရှုံးမပေးပါနဲ့ဖေဖေ”

“သမီး”

“သူက သမီးကိုလှည့်စားပြီး သမီးတို့ မိသားစုကို
ဒုက္ခပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ သမီးနားလည်ပါပြီ၊ သူ့ကို သမီးဘယ်တော့မှ
ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ဝမ်းဝမ်းက အော်ပြောရင်း လုံတိချူးအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝမ်းဝမ်းရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့် ဝမ်းရှန် သတိဝင်လာ၏။

“သမီး.....နောက်ဆုတ်လိုက်”

ဝမ်းဝမ်းသည် လုံတိချူးအား မည်သို့မျှ ယှဉ်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း
နားလည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းဝမ်းကို နောက်ဆုတ်ခိုင်းကာ ရှိသမျှ အင်အားကို
ဖျစ်ညှစ်ထုတ်ရင်း လုံတိချူးအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

“ဟား.... ဟား....ဟား...ခင်ဗျား ဘာတတ်နိုင်မှာလဲဗျ”

လုံတိချူးက လက်ဝါးဖြင့် ဆီးကြိုရိုက်ချလိုက်လေသည်။

“ဝုန်း”

ဒဏ်ရာရထားသည့်အပြင် ခွန်အားများ ကုန်ခန်းကာ
သိုင်းပညာဆုံးရှုံးနေသော ဝမ်းရှန်မှာ ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါချေ။

လုံတိချူး၏လက်ဝါးရိုက်ချက်ထိကာ အဝေးသို့
လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

“ဖေဖေ”

ဝမ်းဝမ်း အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေသည်။

ဖခင်ကြီးထံသို့ ပြေးသွားပြီး ဖေးမလိုက်သည်။

ထိုစဉ်.....

“လူယုတ်မာကြီး”

ဝမ်းလုံ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာပြီး လုံတိချူးအား
တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

ဝမ်းလုံ ထွက်ပြေးမသွားပါချေ။

ဝမ်းဝမ်း လာပြောသောကြောင့် လုံတိချူး၏ယုတ်မာပုံကို သိရှိထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့မပြေးသည့်အပြင် လုံတိချူးနှင့် ရင်ဆိုင်ဖို့ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

“မောင်လေး....သတိထား”

ဝမ်းဝမ်းက ဝမ်းလုံကို သတိပေးလိုက်သည်။

ဖခင်ကြီး ဝမ်းရှန်ကား လုံတိချူး၏လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် ဒဏ်ရာရသွားပြန်ပြီ ဖြစ်သည်။

“ဝေါ့”

ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ အန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

“ဖေဖေ”

ဝမ်းဝမ်း ဗျာများနေပါတော့သည်။ ဝမ်းရှန် အားယူကာ ပြောလိုက်သည်။

“သမီး....မောင်လေးကို ကူညီလိုက်ပါ”

ဝမ်းလုံအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်စွာ ပြောလေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့....ဖေဖေ”

ဝမ်းလုံသည် လုံတိချူးအား ယှဉ်နိုင်မည်မဟုတ်ဘဲ ဒုက္ခရောက်ရမည်ကို နားလည်ထားခြင်းကြောင့် ဝမ်းဝမ်း လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘဲ ဖခင်ကြီးအား ကြမ်းပြင်ပေါ် အသာချကာ ဝမ်းလုံအား ကူညီလိုက်ရလေသည်။

“လူယုတ်မာ သေပေတော့”

မောင်နှမနှစ်ယောက်က လုံတိချူးအား ပြင်းပြင်းထန်ထန်
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

“ဟား....ဟား...ဟား”

လုံတိချူး အမှုမထားဘဲ လှောင်ပြောင်ရယ်မောကာ
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လေသည်။

“ကောင်လေး....ဟိုတစ်ခါ မင်းကံကောင်းသွားပေမယ့်
သည်တစ်ခါတော့ ငါ့လက်က
မလွတ်နိုင်တော့ပါဘူးကွာ” သူ၏သိုင်းကွက်များက အဆင့်မြင့်ပြီး
ပြင်းထန်လှသည်။

ဝမ်းဝမ်း၊ ဝမ်းလုံတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်
အကြောက်အကန်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည့်တိုင်အောင် လုံတိချူးကို
မယှဉ်နိုင်ဘဲဖြစ်သွားကြလေသည်။

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြပြီး မကြာမီ.....

“ဝုန်း”

“အမယ်လေး”

နှစ်ယောက်သား ဖရိုဖရဲ လွင့်စဉ်သွားကြလေတော့သည်။

*

“ဟား....ဟား...ဟား”

လုံတိချူးက တဟားဟားရယ်မောနေသည်။

ဝမ်းရှန်၊ ဝမ်းဝမ်းနှင့် ဝမ်းလုံတို့သားအဖ သုံးယောက်အား
ကောင်းကောင်းကြီး ဆုံးမနိုင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းဝမ်းနှင့် ဝမ်းလုံတို့လည်း ဒဏ်ရာကိုယ်စီရသွားကြပြီ
မဟုတ်ပါလား။

“အဟွတ်.....အဟွတ်”

ဝမ်းရှန်က ချောင်းတဟွတ်ဟွတ်ဆိုးနေသည်။

နှုတ်ခမ်းထောင့်မှလည်း သွေးများယိုစီးကျနေသည်။

လုံတိချူး၏ ကောက်ကျစ်မှုကြောင့် ကောင်းကောင်းကြီး
ဒုက္ခရောက်ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဝမ်းရှန်က အသက်ပြင်းပြင်းရှူရှိုက်ရင်း....

“သမီးတို့ ဘာကြောင့် ထွက်မသွားကြသေးတာလဲ၊ ဖေဖေကို
ထားခဲ့ကြစမ်းပါ”

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ဝမ်းဝမ်းက....

“မောင်လေး.....မင်းမသွားသေးဘူးလား ဖေဖေနဲ့မမဟာ
သည်လူယုတ်မာကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရပြီ၊ မောင်လေး လွတ်အောင်
ရှောင်သွားပါ၊ သည်လူယုတ်မာကို တစ်နေ့လက်စားပြန်ချေနိုင်အောင်
ကြိုးစားပါ”

ဝမ်းလုံကို တစ်ဆင့် ပြန်အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ဝမ်းလုံ ငိုငိုသွား၏။

လုံတိချူးမှာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း

နားလည်သဘောပေါက်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သားအဖသုံးယောက်ပေါင်းပြီး ရင်ဆိုင်လျှင်လည်း
ယှဉ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ဖခင်ကြီးက ဝေဒနာခံစားရကား အခြေအနေဆိုးဝါးနေရှာပြီး
ဝမ်းဝမ်းကား ဘဝပျက်ရချေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းလုံ တွေဝေသွားလေတော့သည်။

ဝမ်းရှုန်က....

“သားတို့ သမီးတို့ မြန်မြန်ထွက်သွားကြပါ”

အော်ပြောရင်း လုံတိချူးထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လုံတိချူးက....

“ခင်ဗျား ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါဘူးဗျ၊ သည်တစ်ခါ
ခင်ဗျားအလှည့် ဖြစ်သွားပါပြီ”

အော်ငေါက်ရင်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့်
ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝမ်းရှုန်က အသက်အသေခံကာ လုံတိချူးအား တိုက်ခိုက်ပြီး
မိမိတို့ထွက်ပြေးလွတ်မြောက် သွားဖို့ ကြိုးစားမည်ဖြစ်ကြောင်း
ဝမ်းဝမ်းနှင့်ဝမ်းလုံတို့ နားလည်လိုက်ကြလေသည်။

ဝမ်းဝမ်း အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“မောင်လေး....သွားတော့၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်မမတို့မိသားစုဟာ
လူယုတ်မာလက်ချက်နဲ့ သေသွားရလိမ့်မယ်၊
သူ့ကိုပြန်ပြီးဆုံးမနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မြန်မြန်သွားပေတော့”

သူမလည်း လုံတိချူးထံသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

ဝမ်းရှုန်နှင့်ဝမ်းဝမ်းတို့ သားအဖနှစ်ယောက်သည်
အသက်ကိုပဓာနမထားဘဲ အသက်စွန့်ကာ သူသေကိုယ်သေ
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဝမ်းလုံ ငေးကြည့်နေမိသည်။

လုံတိချူးကလည်း သတိထားပြီး
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲကား ကြောက်ခမန်းလိလိ ပြင်းထန်နေပါသည်။

ဝမ်းလုံကား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်....

“ဝုန်း”

“အား”

ဝမ်းရှုန်မှာ လုံတိချူး၏လက်ချက်မိကာ
ကြမ်းပြင်ပေါ်လိမ့်ကျသွားတော့သည်။

သူ၏ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး သွေးခြင်းခြင်းနီရဲနေ၏။

လုံတိချူး၏ ပြင်းထန်သော လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့်
ဦးခေါင်းကွဲအက်ကြေမွတာ သေဆုံးသွားတော့သည်။

လုံတိချူးက ဝမ်းရှုန်အား ရက်ရက်စက်စက်
သတ်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

“လူယုတ်မာ”

ဝမ်းဝမ်းသည် လုံတိချူးထံ ပြေးဝင်သွားပြီး
အတင်းသိုင်းဖက်ထားလိုက်သည်။

လုံတိချူး၏ လည်ပင်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သိုင်းဖက်ကာ
ဟီးလေးခိုထားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“မောင်လေး....မြန်မြန်ပြေး”

ဝမ်းဝမ်းကလည်း အော်ပြောလိုက်လေသည်။

“ကောင်လေး...မင်း ဘယ်ပြေးမလဲ”

လုံတိချူးက ဒေါသတကြီး ငေါက်လိုက်၏။

“ကောင်မ....ဘေးဖယ်လိုက်စမ်း”

ဝမ်းဝမ်းကိုလည်း ဖယ်ရှားပစ်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်လေသည်။

ဝမ်းဝမ်းက လုံးဝမလွှတ်ဘဲ သိုင်းဖက်ထားပါသည်။

လုံတိချူး ပိုပြီး ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

“တောက်....သိကြသေးတာပေါ့”

ဝမ်းဝမ်း၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ
အားစိုက်ဖျစ်ညှစ်လိုက်လေသည်။

“ဖျောက်”

“အမယ်လေး”

အရိုးကျိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာကာ ဝမ်းဝမ်း၏မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွား၏။

သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ် နှစ်ဖက်စလုံး
အရိုးများကျိုးသွားခြင်းကြောင့် လုံတိချူးအား ဆက်၍
သိုင်းဖက်ထားနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါချေ။

“သွားစမ်း”

လုံတိချူးက ခါချလိုက်လျှင်....

“ဝုန်း”

ဝမ်းဝမ်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြုတ်ကျသွား၏။

“သေလိုက်စမ်း”

လုံတိချူး၏ ပြင်းထန်သော ခြေထောက်ကန်ချက်က
ဝမ်းဝမ်း၏ဦးခေါင်းကို ကွဲအက်ကြွေသွားစေတော့သည်။

“အမယ်လေး”

ဝမ်းဝမ်း စူးရှစွာအော်ဟစ်ရင်း အသက်ပျောက်သွားတော့သည်။

ယခု....

ဝမ်းရှန် နှင့် ဝမ်းဝမ်းတို့မှာ လုံတိချူး၏လက်ချက်ဖြင့်
သေဆုံးသွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်....

ဝမ်းလုံကား ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွား၏။

လုံတိချူး ကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေဆောင့်ကာ....

“ကောင်လေး...မင်းက မိုးအဆုံးမြေအဆုံး ပြေးပေဦး”

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်လေတော့သည်။

★